

При това, безмърните онія пекове вдигнаха отъ океана пары, кои-то като покрыва острова, като широкъ зонтикъ (омрела) трупахася по планинскы-те верхове, за то стрѣлаха ся, и разкасваха мгла-та, долгопутни огненни стрѣли безпрестанно. Слѣдъ мало ечаха, отъ удары на страшны гремленія, всите планини, поле-та и ямите, дождъ страшенъ, подобенъ съ водоскокъ, надна отъ небо-то, и множество пѣнясты долове собаряхася отъ могилы-те. Плоскость-та на долина-та бѣ станала като море а планиска-та равнина гдѣ-то бѣха соиздени и жи-те бѣ станала като островче, и отворять на долина-та водотекъ, отъ кадѣ-то исходаха соединени съ многошумны-те воды, переть, древа и камени.

Вси тренеришкомъ ся моляха Богу въ мѡспожа Латурина-та хижа, на коя-то покрывть люлѣшеся страшно отъ барзотата вѣтренна. Хотя врата-та бѣха добрѣ затворени, вси те внутренни неща ся виждаха презъ разтрупы-те (аралацы-те); толко силно и часто посвѣ-